

Forfatter: Birkeland, Michael

Titel: BREV TIL: Birkeland, Birgitte Marie FRA: Birkeland, Michael (1860-03-01/1860-05-31)

Citation: Birkeland, Michael: "BREV TIL: Birkeland, Birgitte Marie FRA: Birkeland, Michael (1860-03-01/1860-05-31)", i *Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)*, Steenske Forlag, s. 86. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002069799-000-shoot-L0020697990000033.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL HANS FORLOVEDE.
(Vaaren 1860).

— — —

Svenskegreierne optage fremdeles de Flestes — og navnlig min — Tanke. Ingen veed egentlig Besked; men endnu synes dog den Tro at holde sig, at Kongen vil sanctionere s. 87 Statholderpostens Ophævelse. Sandsynligt er det dog i høi Grad, at dersom han sanctionerer Storthingsbeslutningen og derved føier de norske Statsraader, saa gaae de svenske sin Vei, og dersom han ikke gjør det, saa gaae de norske sin Vei. Sandelig, det er ikke saa greit at være Konge heller!

Et aldeles overdrevent Arbeide maa jeg nu præstere for lumpne 10 Spd. maanedlig. Man burde ikke slutte Fred med Svenskerne, uden at de udbetalte en klækkelig Skadeserstatning til de svenske Avisreferenter, som have maattet bære Krigsomkostningerne. De Aviser, som kom idag, ere saa overfyldte med al den unyttige Tale, som er ført i Rigets Stænder, at det vil være 8 fulde Dages Arbeide, troer jeg, om det skulde oversættes Altsammen.

Dagens andet Hovedemne er Arne Kulterstads Dødsdom. Der skal nu indgives en stor Benaadningsansøgning, der skal undertegnes af Mænd og Kvinder. Richter og Bjørnson staaer i Spidsen for den. Der er vel ikke Mange, som troer, at der egentlig vil komme Noget ud af denne Agitation, men under saadanne Omstændigheder er sandelig det Hele lidet betænkt; hvilken Virkning maa ikke denne bestandige Spænding have paa den stakkels Mand, der naturligvis griber ethvert Halmstraa for at undgaae at tænke paa sit Endeligt.

Studenternes Forestilling skal have været mindre heldig. De havde, foruden Mad. Brun og Jomfr. Berg, ogsaa faaet Hr. Brun med sig, og han stak naturligvis de Andre aldeles ud. En skal have efterlignet A. O. Vinje, som nu forresten glæder sig i Dunkers Bekjendtskab og Omgang.

I Dept. er intet Nyt, undtagen at Cand. Berg er bleven forfremmet fra Extraskriver til Copist. Han havde lovet at give en Frokost i den Anledning, men opgav det, da jeg proponerede, at vi, naar vi drak hans Skaal ved Frokosten, skulde synge dertil den gamle Sang: Naar Slyngler hæves til Ærens Top. Det var naturligvis hverken ment eller blev opfattet som noget Ondt.

Tænk Dig, jeg kunde have reist til Throndhjem paa s. 88 Statens Bekostning, dersom jeg havde søgt om — og faaet! — en af de to extraordinære Heroldposter. Tænk, om jeg havde kommet i en sliq Harlekindsdragt! Men det er meget kvalificerede Mænd, som ere valgte dertil — Oud fri mig for Sliq! — nemlig Carl Wahl og Rogge, begge Depts. Fuldm.

— — —